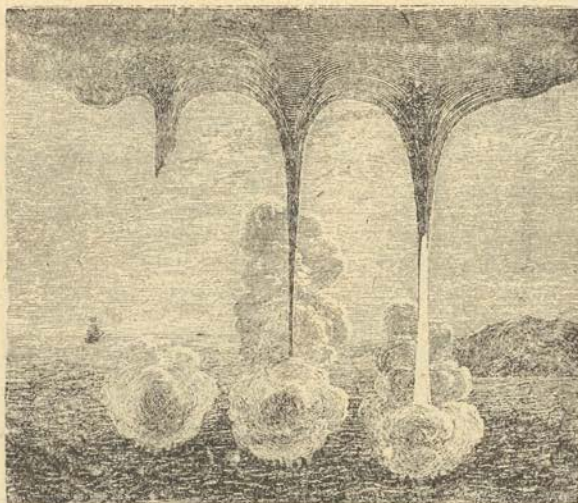

В. Лункевичъ.

Воденъ смерчъ.

Страшенъ е пѣсѣчниятъ смерчъ, но не по-малко страшни сж и воднитѣ смерчове.

Въ голѣмитѣ морета, въ неизгледнитѣ океани, воднитѣ смерчове се образуватъ тѣй, както се образуватъ пѣсѣчнитѣ смерчове въ пустинята,

Воденъ смерчъ.

Нѣколко часа преди водния смерчъ, небето се покрива съ тъмни дъждовни облаци, въ които отъ време на време блѣсва мѣлния и тѣтне грѣмотевица. Единъ отъ най-низкитѣ облаци започва да се спуща бавно като фуния надъ морето. Водата подъ тази фуния се върти, пѣни се, като-че-ли кипи и хвърля нагоре маса прѣски. Следъ това срещу облачния конусъ започва да се издига другъ — воденъ, който расте, все по-високо и по-високо и най-сетне се съединява съ надвисналитѣ облаци. Сега вече предъ насъ се извива огроменъ воденъ стълбъ, разширенъ долу и горе, а въ срѣдата по-тѣсенъ. Вѣтрътъ бучи, проблѣсватъ мѣлнии, грѣми, изсипва се дъждъ и градъ. А водниятъ смерчъ съ зловещо фучене шеметно се носи и се върти по разбуненитѣ вълни на океана, сжщо като че играе на гоненица съ